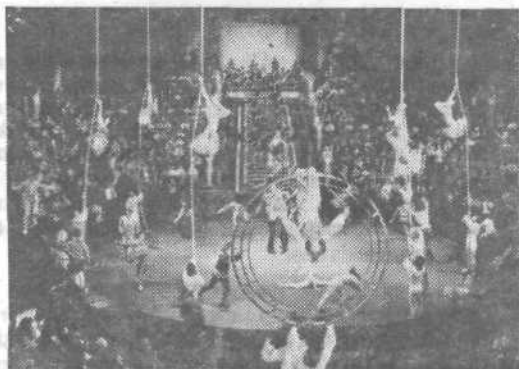

KINO

Kino Mojca in njeni...

Kar nekam zanemarili smo v tej rubriki kino, ki je namenjen najpomembnejši »strukturi« našega bitja in žitja. Uganili ste: gre za otroško strukturo, če že moramo govoriti v tujkah. Konkretno: za OTROŠKI KINO MOJCA gre. Najprej: dvorana, ki je namenjena predvsem našim otrokom, se je letos dokončno preverila, potrdila in uveljavila, o čemer nas nedvoumno prepričujejo številke dnevnega obiska. In tako smemo z zaupanjem gledati v »otroško kino-prihodnost«, kajti najmlajši so našli v MOJCI svojo malo oazico oddiha, radosti in zabave ob številnih njim namenjenih filmih, od risank do zahtevnejših igranih filmskih zgodb in pustolovskih norčij kakšnega švedskega navihanca Mihca ali Pike Nogavičke. Zato bo ves mesec DECEMBER v znamenju približevanja novoletnih dni, ki prinašajo, saj veste, poleg dedka Mraza še kup neizjasnenih otroških želja. Tako bodo naši malčki začeli ob MALIH ČUDEŽIH VELIKE

NARAVE občudovati ROŽNATEGA PANTERJA (FESTIVAL PINK PANTERJA), starejši otroci bodo v sovjetskem filmu KROGLA SE BOJI JUNAKA spoznali malega Miška, ki je ubežal v partizane in zvedeli, kaj vse je tam doživel. V slovenskem filmu KEKCEVE UKANE režiserja Jožeta Galeta bodo strahovali, pa se spet veselili z obema junakoma, Kekcem in Mojco, ki ju igra vrstnika Zlatko Krasnič in Jasna Krofak. Vrhunski mojstri Moskovskega državnega cirkusa, ki je gotovo največji in najboljši na svetu, nastopijo v češko-sovjetskem filmu CIRKUS V CIRKUSU, najmlajšim pa se bo razdajala v vsej pravljici lepoti risanka ZVEZDICA ZASPANKA. Kdo pa nima rad muckov, vas vprašam? Naši najmlajši jih gotovo imajo, zato smo jim namenili kar 70 (sedemdeset) velikih, malih, suhih, debelih, veselih, žalostnih okroglih muckov v ruski filmski komediji PES, VIOLINA IN AVTO. Taki, ki jih mikajo pustolovske zgodbe, zlasti tistim »malo starejšim«, ki so že brali Jacka Londona, je namenjen nemški pustolovski film KLIC CRNIH VOLKOV. V novo leto pa se boste vsi, ki imate radi vesel dober domač film, z nami vred prismejali s SREČO NA VRVICI Janeta Kavčiča. Nič hudega, če ga boste videli še enkrat! Pa vse najboljšo v novem letu in — veliko veselih filmskih zgodb v OTROŠKEM KINU MOJCA!

Milenko Stojšič: Človek naj bo tak, kakršen se kaže ...»

Dedec na mestu

»Kaj mi je dala naša skupnost?« Visoki, po sencih rahlo sivi Milenko Stojšič je trenutek premišljeval, si s konico jezika obliznil tanke ustnice in se nasmejaj:

»Občutek, da v taki skupnosti lahko ustvarjam...« To je bilo povedano zelo preprosto, eksplozivno in naravno, brez nepotrebnih okraskov...

Milenko Stojšič se ni dal motiti ...

• Pred štiridesetimi leti se je rodil v Derventi, občina Prnjavor. 1963 je prišel s trebuhom za kruhom v Ljubljano.

• »Vleklo me je nekam, kjer bi si lahko kaj ustvaril. Na daljšem tečaju sem se usposobil za polagalca plastičnih mas. 1965 sem se zaposlil v šišenski »AVTOMONTAŽI«, kjer sem še sedaj ...»

• S fotoreporterjem sva ga poiskala in tudi fotografirala na delovnem mestu. Nič ni poziral, tiste trenutke je kar čisto zares delal — v avtobusu je lepil plastični pod.

• »Nimam mnogo časa, delamo...«, se je nekoliko otepal; naposled pa le pristal na pogovor.

• Milenko je po narodnosti Srb iz Bosne, po govorici pa Slovenec z rahlim iznamskim naglasom.

• »Težave s prilagajanjem sem imel nekaj mesecev. Precej hitro sem se vživel v okolje. Ma...«, je malce pomolčal: »Jugoslovana se počutim...«

• 18. decembra pred enainštiridesetimi leti je bila v takratni »AVTOMONTAŽI« ustanovljena prva partijska celica. Njen takratni sekretar Stane Bizjak še živi. Letos se je tako nateklo, da bodo približno okrog tega datuma sprejemali najvažnejše akte delovne organizacije. Kolektiv »AVTOMONTAŽE« šteje 1.100 zaposlenih. V njem so zastopani pripadniki vseh naših narodov in skoraj vseh naših narodnosti. Eden izmed teh je seveda tudi Milenko.

• »Sem član delavskega sveta. Samoupravljanje je v redu. To je jasno. Toda

mora biti dosledno izpeljano. Zastopam mišljenje svojih delovnih tovarišev. Ne, pogosto se nisem samostojno zavzemal za kakšno stvar. Enkrat pa smo trije člani DS trmoglavili ob nekem, sicer majhnem problemu, ki pa se je nam zdel važen. Tudi malenkosti ne smemo zanemarjati. No, po daljšem dokazovanju smo uspeli...«

• Zelo dobro opaža hitenje, s katerim zdaj uresničujemo zakon o združenem delu. Marsikaj se mu zdi prenašlo. Meni, da mora biti TOZD proizvodnje avtobusov proizvodna celota, ne pa deljena zadeva...

• Ob delu se ni izobraževal, čeprav je v delovni organizaciji dovolj posluha za tovrstne želje. Preveč ga je zaposlila gradnja hiše... Če bi zamenjal delovno organizacijo?

• »A, a... Ne. Tu sem vajen, dobro se počutim. Kamor bi šel, bi bil spet na začetku. Tu si moramo izbojevati plačilo po delu. Človek mora biti pošten, dedec na mestu...«

• Kaj je to pošten? Dedec na mestu?
• »Vsak naj bo reden, naj si tujega ne prisvaja... Priznanje človeku, ki je tak, kakršen se kaže...«

• Enkrat ali dvakrat letno obiše očeta, brate, sestre v Derventi. Tudi tam se je marsikaj spremenilo. Vendar — on je pogljal korenine tukaj.

• Milenko Stojšič je nedavno tega napravil šoferski izpit. Godrnjal je kot hud maček. Veljal ga je namreč približno 700 tisočakov.

• O »AVTOMONTAŽI« pa ima presneto dobro mnenje.

• Zdi se, da imajo tudi v delovni organizaciji Milenka za čisto »fejst dedca«...

Bogomir Šefić
Foto: Jaka Bregar

ALI VESTE?

- Kadar kuhate riž, ga vedno zalivajte z vrelo vodo, ki ga bo omehčala.
- Da riž ne bi razpadel, dodajte v vodo sok polovice limone.
- Če se bojite da bi meso, ki ga kuhate, ostalo žilavo, dodajte na vsak kg mesa po eno žličko žganja. Meso bo ostalo sočno in brez vonja.
- Če je sol v solnici postala vlažna, dajte na dno malo riža, ki bo posušil sol, da bo spet sipka.
- Če juho ali drugo jed presolite, dodajte zraven kuhat olupljen krompir, ki bo vsrkal odvečno sol in jed bo spet okusna.